

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

április/május 2019

Teljes szívből köszöntök minden testvért és testvérnőt világszerte a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága nevében a 2.Pt.3:9. igeverssel:

„Nem késedelmes az ÚR az Ő Ígéretei beteljesítésével, amint egyesek gondolják, hanem gyakorolja a türelmességet irántatok, mert nem akarja azt, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki bűnbocsánatra jusson.”

Az apostolok idejében a Jézus Krisztus megígért visszajövetele (Ján.14:3) volt a főtéma és minden bibliai hívőknek ez a főtémája ma is. Amikor a Máté 24:1-3-ban bejelentette az Úr a templom szétrombolását, három kérdést állítottak néki az Ő tanítványai:

- 1) „Mikor fog ez bekövetkezni?
- 2) És mi a Te visszajövetelednek a jele
- 3) És a világidő végének?”

Az 1.Kor.15-ben az apostol úgy az első, mint a második feltámadásról ír és a következőket teszi érthetővé: „Minthogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is újra mindnyájan életre kelnek, mindenki pedig a maga egyéni beosztásában: első zsengeként a Krisztus, errefel azok, akik a Krisztuséi, az Ő visszajövetelekor, azután jön a vég ...” (1.Kor.15:22-24). A Szentírás beszámol több eljöveteletről, mindazonáltal Krisztusnak csak egy „visszajöveteléről.”

Az Ap.Csel. 3. részében az van kihangsúlyozva, aminek mindegyikünknel személyesen be kell következzen a Jézus Krisztus megígért visszajövetele előtt: „Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljőjjön az Úr színe elől a felüdülés ideje, és **elküldje Jézust, akit (Felkentként) Messiásul rendelt el nektek**” (Ap.Csel.3:19-20). Mindenki át kell teljes mértékben élje a bűnbocsánatot és hit által az elvégzett megváltásban való abszolút megigazolást, **hogy az Úr elküldhesse a felüdülés idejét**. A szellemi megelégedés és felüdülés, amellyel a kezdetben az Úr Isten

megajándékozta az Öveit a Szent Szellem kitöltése által, számunkra is meg lett ígérve, még mielőtt az Úr visszajön.

„Őt azonban kétségtelenül be kell fogadja az ég **addig amíg az isteni üdvrend teljes helyreállításának az ideje be nem következik**, amelyekről az Isten öröktől fogva szólt szent prófétái szájá által.” (Ap.Csel.3:21). **A Jézus Krisztus visszajövele** csak azután következhet be, amikor ugyanaz az Ige-üzenet, amely a kezdetben hirdetve lett, most a végidőben is hirdetik. Következésként tehát nemcsak az Isten Szelleme által előidézett felüdülésről és megéledésről van szó, hanem mindazon dolgok tökéletes helyreállításáról a gyülekezetben, ami a kezdetben az ösgyülekezetben létezett, ami úgy a tanítást valamint az életmódot is érinti.

Írás szerinti osztályozás

Az Ótestamentum bibliai próféciaiban minden eleve be lett jelentve abból, ami az Isten Üdvhatározatához tartozik, legyen az Izráellel vagy a gyülekezettel vagy a népekkel kapcsolatos; sőt még az is, ami a Megváltó első eljövételénél vagy az Ő visszajövelekor és azután fog megtörténni.

A Lukács 24. fejezetében felvilágosította a feltámadott Úr az Ő tanítványait afelől, hogy minden beteljesedett abból, ami a törvényben, a zoltároknak és a próféták – könyveiben Óröla írva áll. És akkor megajándékozta őket a megértéssel, hogy mindent felismerjenek. Napjainkban is beteljesedik minden abból, ami az Ótestamentumban és az Újtestamentumban ez időszakaszra írva áll, és a mi hűséges Urunk megnyitotta értelmünket ezek megértésére. Isten kegyelme által felismerhetjük azon ígéretek, amelyek azidőben már beteljesedtek és azokat, amelyek a mi időnkben teljeseznek be.

Így például a Máté 3:3-ban találkozunk azzal az igazolással, hogy Isten Keresztelő Jánossal beteljesítette az ígérést az Ézsaiás 40:3-ból: „*Mert ő volt az az ember, akiről Ézsaiás így prófétált »Egy kiáltó hang szól a pusztában: ,Készítsétek az Úr útját! Tegyétek egyenessé ösvényeit’«*”

A Jézus Krisztus első eljövetelekor beteljesedett a Keresztelő János szolgálata által a Malakiás 3:1 versének az első fele. „*»Vegyétek jól tudomásul: Ímé elküldöm angyalom (követemet), aki egyengeti előttem az utat ...«*”. Ezt igazolta a mi Urunk a Máté 11:9-10-ben: „*... Mert ez az, akire az Írás Szava hivatkozik; »Ímé, Én elküldöm előtted az Én követemet, hogy elkészítse előtted az utat.«*” A második fele a Malakiás 3:1-ből majd akkor teljeseedik be, amikor fel lesz építve a templom: „*»... és rajtaütésszerűen eljön templomába*

az Úr, aki után vágyódtok és a Szövetség Angyala, akit kívántok, kétségtelenül eljön már!» — így szól a Seregek Ura.”

A Máté 17-ben olvasunk a mi Megváltónk megdicsőüléséről az Ő három tanítványai szeme láttára és arról, hogy megjelent nekik Mózes és Ilyés. Azt követően megkérdezték a tanítványok a mi Urunkat: „*Hogyan állíthatják akkor az írástudók, hogy Ilyésnek kell előbb eljönnie?*” „**Ő így válaszolt nekik: »Ilyés valóban eljön először és helyreállít mindent az eredeti állapotba.«**”, de azonnal azt mondta: „*Csakugyan azt mondom nektek: hogy Ilyés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt tettek vele, amit csak akartak.*» Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik” (10 – 13 -as versek).

A Lukács 1:17 szerint Keresztelő János által beteljesedett a Malakiás próféta ígéréte az első fele: „*és ő az, aki az Úr előtt jár az Ilyés Szellemével és Erejével, hogy az atyák szívét a fiak szívéhez térítse* (Mal.3:24a) és az engedetleneket az igazak gondolkodásmódjára vezesse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.”

Az Úr Jézus sírt Jeruzsálem fölött, mert az Ő kiválasztott Izráel népe nem ismerte fel Isten kegyelmi meglátogatását és azt, ami az időben az Írások szerint beteljesedett, „*miközben azt mondta: »Bár felismerted volna ezen a napon te is azt, ami a te békességedre vezet! De most már elrejtve maradt szemeid elől.*»” (Lk.19:42-44). Az írástudók nem hagyták magukat bemeríteni Keresztelő János által, és így elvetették az Isten tanácshatározatát (Lk.7:30). És mert az írástudók mind a mai napig nem ismerték fel, milyen ígélet teljesült abban az időben, a zsidók még mindig várják az Ilyés megjelenését. Éppen ezért minden pászka-ünnep megrendezésekor egy szék és egy borral megtöltött pohár áll számára készen.

Mindazonáltal az Izráel népének két próféta lett ígérve, akik Jeruzsálemben fognak fellépni, így van nekünk a Zakariás 4-ben a két Olajfa által bemutatva, amelyek a gyertyatartó mellett állnak. A próféciai Igék magyarázata így hangzik: „*Ezek ketten a felkentek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak*” (14.v). A beteljesedését a két próféta szolgálatában találjuk, amelyek Mózes és Ilyésre emlékeztetnek, a Jel.11:4-ben: „*Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak.*”

Istennek legyen hála, hogy megajándékozott bennünket a bibliai próféciaiak osztályozásával. Keresztelő János rendkívüli szolgálata által, amely a Megváltó első eljövételére lett megígérve, az ótestamentumi atyák az újtestamentumi gyermekek hitéhez lettek vezetve. Isten Szavának az alapján, ez a szolgálat

százszázalékosan Isten akaratában volt, és csak így lehetett az Úr elébe egy jól előkészített Népet vezetni.

Az Ígéret második fele a Malakiás 3:23-ból, most teljesebbé válik, úgy amint a mi Urunk bejelentette a Máté 17:11-ben és a Márk 9:12-ben: A szolgálat által, amilyen az Ilyéssé volt, vissza lesz az Isten gyermekeinek szíve az apostoli atyák hitéhez vezetve. Tulajdonképpen ez az utolsó Ige-üzenet valódi értelme és célja, hogy az Úr az Ő visszajövetelekor egy jól előkészített Népet hazavihessen.

Nem elmélet, hanem valóság

Az 1.Királyok 18-ban beszámolást kapunk afelől, hogy Ilyés próféta összegyűjtötte az Isten népét a Kármel hegyén. Mi volt az, amit elsőként tett? Ilyés felszólította az összesereglett népcsoportot egy döntésre: „*Meddig sántikáltok még kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek Őt, ha pedig a Baál, akkor őt kövessétek!*” (1.Kir.18:21). Akkor vett tizenkét követ és felépítette az Úr oltárát. Mi történik az Ilyés szolgálata által a mi időnkben? A tizenkét apostolok tanítása újra a gyertyatartóra lett állítva, az igazi hit alapja újra helyre lett hozva úgy, hogy a gyülekezetben minden vissza legyen állítva az eredeti állapotba és tapasztalható legyen a valóságban. Az igazi gyülekezet még ma is „*rá van építve az apostolok és próféták alapjára, amelynél a sarokkő maga Krisztus Jézus*” (Ef.2:20).

Az Úr Isten pedig tűzzel felelt: Isten tüze felemésztette úgy az áldozatot mint az oltárt: „*Amikor elérkezett az áldozat bemutatásának az ideje, odalépett Ilyés próféta, és ezt mondta: »Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek Istene! Hadd tudják meg e mai napon, hogy Te vagy az Isten Izraelben, én pedig a Te szolgád vagyok, és mindezt a Te parancsodra tettem! Felelj nekem, Uram, felelj nekem, hadd tudja meg ez a nép, hogy Te, az Úr, az igaz Isten vagy, és Te magad fordítottad vissza szívüket!« Akkor lecsapott az Úr tüze, és fölemésztette az égőáldozatot és a fahasábokat, a köveket és a port, az árokban levő vizet pedig felnyalta*” (1.Kir.18:36-38).

Errefel azt mondta Ilyés Ahábnak: „*Menj föl, egyél, és igyál! Mert hallom már az eső zúgását*” (41.v). Jelentést találunk afelől, hogy ömlött az eső. Miként lesz most? Akkor összegyűjtötték a népet és a nép szíve új felismerésre lett fordítva. Az Úr parancsa szerint, ugyanez érvényes ma is: „*Gyűjtsd össze Nekem a népet, hogy meghallgassa Igéimet!*” (Zsolt.50:5; 5.Móz.4:10).

Jakab apostol azt írja: „*Ilyés ugyanolyan ember volt, mint mi, és buzgón imádkozott ...*” (5:17). Keresztelő János ugyanolyan ember volt mint mi.

Branham testvér ugyanolyan ember volt, mint mi. **De hiszen a megbízatásról, a küldetésről van szó.** Máté beszámol a megbízott próféta szolgálatáról: „*Akkor kivonult hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész környéke; és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban*” (Mt.3:5-6).

A nép összeáramlott. Mindazok, akik elhitték a prédikáltakat, bűnbánatot tartottak, megvallották és megbánták bűneiket és bemezttek. És napjainkban ugyanígy történik: Isten népe összegyűl Keletről és Nyugatról, Délről és Északról. Mindazok, akik az isteni Ige-üzenetet elhiszik, bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek vízalámerülés által, az Úr Jézus Krisztus nevében.

Mindazok, akik akkor bemezttek, meghallgatták és hitték azt, amit a Követ intézett hozzájuk: „*Én csak vízzel kereszteltek titeket a megtérésre; de az, aki utánam jön, erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy a saruját levegyem: Ő majd Szent Szellemmel és tőzzel keresztel titeket*” (11.v).

Először a 120, majd pünkösdkor átélte a háromezer a Szent Szellem kitöltését és azután még sokan a hívők közül, sok más helyen is. Ez történt a kezdetben; ugyanez lett a végidőre is ígérve. Mindazok, akik most valóban hisznek és bemeztnek, részt vesznek a Szent Szellem hatalmas kitöltésében, amikor a korai- és a késői eső egy időben esik (Jak.5:7). Az idő közel van. Isten mindent helyreállított az utolsó Ige-üzenet által és diadalmasan tökéletességre fogja vinni az Ő megváltási művét a menyasszony gyülekezettel.

A Jézus Krisztus második eljövetele előtti Ige-üzenet

Amennyire bizonyos az, hogy az Úr Isten megígérte, hogy küld egy prófétát mint Ilyést, még mielőtt beköszönt az Úr nagy és rettenetes napja (Mal.3:23; Mt.17:11), annyira bizonyosan be is teljesítette az Ő ígérését a mi napjainkban. Úgy, mint akkor, a szellemileg vak írástudók nem ismerték fel az Ézsaiás 40:3 és a Malakiás 3:1-ben adott ígéretek beteljesedését, éppen úgy nem ismerik fel a mai ún. keresztény vezetők sem az ez időre adott legfontosabb ígéretek beteljesedését. Isten és Isten Szava előtti tiszteletudattal hisszük a küldetés tanúvallomását, amely 1933 június 11. William Branhamnak lett adva.

Aki nem tudja tiszteletben tartani azt, amit az Úr napjainkban végzett, elmegy amellet, amit Isten jelenvalón végez. Mármost 1933 óta eltelt 85 év. Június 11-én, délután 14:00 óra tájt, amikor is a fiatal William Branham evangélista az első vízbemeztést végezte, leereszkedett minden ott jelenlévő

szeme láttára a természetfeletti fény-felhő az Isten embere fölé, aki az Ohio folyóban állt és éppen azon volt, hogy a tizenhetedik személyt bemerítse. Hatalmas morajlás kíséretében, amit az összes jelenlevő hallott, a következő Szavak lettek hozzá intézve: „**Amint Keresztelő János megelőzte a Jézus Krisztus első eljövételét, akként előzi meg a neked adott üzenet az egész világra kiterjedően az ő második eljövételét**”, így számol be róla Branham testvér 1963 július 14..

1963 december 29. azt mondja a prédikációjában: „**Én valószínűleg nem fogom megtenni, de ez az Ige-üzenet be fogja mutatni a világnak Jézus Krisztust. »Mert amint el lett küldve Keresztelő János Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően, akként előfutára lesz az Ige-üzenet az Ő második eljövételének ...« Határozottan tudom, hogy így lesz. Az Ige-üzenet tovább lesz terjesztve.**”

És még egy harmadik idézet: „**Egy hang így szólt: »Amint el lett Keresztelő János Jézus Krisztus első eljövele előtt küldve, akként lesz a te Ige-üzeneted előfutára az Ő második eljövételének az egész világra kiterjedően.**«” (1965 02.19.).

Minden nyilatkozat legyen két vagy három tanúbizonyságra megalapozva (2.Kor.13:1). Evégett ismételtük meg a Branham testvér ajkáról elhangzott három különböző idézetet, amit a természetfeletti felhőből hallott. Az isteni küldetés pontos megfogalmazásáról van szó, tudniillik egyedül a Szent Írásra alapozott *Ige-üzenetet* terjeszteni.

Még egyszer reprodukáljuk a hamisított Amerikai – verziót, amelyből hiányzik az „üzenet” kifejezés: „Amint előre lett küldve Keresztelő János az első eljövétel előtt, akként lesz el küldve te a Jézus Krisztus második eljövele előtt.”

Branham testvér több mint nyolcvanszor utalt a Jelenések 22:18-21-re, kihangsúlyozva, hogy senkinek nem szabad az Igéből egy Szót elvenni vagy hozzáfűzni. Csak egy szó volt, amit a régi kígyó az 1.Móz.3:1-ben hozzáfűzött ahhoz, amit az Úr Isten az 1.Móz.2:16-ban mondott — ugyanis a „nem” szót. És így következett be a bűneset. Aki a hamisított verziót hiszi és arra hivatkozik, pontosan úgy meg van tévesztve, mint Éva és éppen úgy belegabalyodik az érvelésekbe, mint ő. Őrajtuk beteljesedik az, amit Pál apostol a 2.Kor.11-ben ír: „*Félek azonban, hogy amint a kígyó elámította Évát az ő csalárdságával, úgy a ti gondolataitok is eltántorodnak a Krisztus iránti őszinte és tiszta, nyílt egyszerűségtől és az ördöghöz vonzódnak*” (3.v).

1965 december 24. befejeződött Branham testvérrel egy szakasz, **tudniillik az Ige-üzenet terjesztése. Ő közhírré tette az Ige-üzenetet, de nem tudta azt egy országba sem elvinni, nem beszélve arról, hogy a föld végső határáig.** De hiszen csak a Branham testvér hazamenetele után lett az eredeti Ige-üzenet minden országba és minden nyelven hirdetve, úgy, amint 1933 június 11. a megbízatás második részében lett megígérve és amint ezt Branham testvér mint »ÍGY SZÓL AZ ÚR« hátrahagyott.

Az önkinevezett „üzenet-tanultjai” a próféta székére ültek és bevezették a félreértelmezett idézetekből egyik tévtanítás után a másikat. Azzal a tanítással kezdődött el minden, hogy 1977-ben mindennek vége lesz, és mindmáig vége nem szakadt.

Hadd legyen ezzel mindenkinek tudomására: A Biblia semmit nem mond egy sátorban végzett szolgálatról, amit a próféta a bekövetkezett feltámadás után 30 napon át az elragadtatás előtt kell elvégezzen.

Úgyszintén semmi nem áll az Isten Szavában a különböző 7-Mennydörgésitanításról, és arról sem, hogy hét különös ember fog mennydörgő hangon szólni.

És arról sem áll semmi, hogy a pecsétek megnyitásokor a Bárány elhagyta volna 1963 márciusában a kegyelem trónját, és leereszkedett volna, hogy igényt állítson a megváltottakra. Ez egyáltalán nem igaz. Minden egyes gyülekezeti korszakban van az Úrnak egy a győzedelmesekből összetevődő serege, akik a dicsőségben lesznek. Így áll hétszer a Jelenések 2. és 3. részében, a hét gyülekezethez intézett levélben. Ámen. „Az, aki győz ...” Ámen.

Számunkra az utolsó ígéret érvényes: „Aki győz, azt megajándékozom azzal, hogy velem együtt üljön az Én trónusomon; mint ahogy Én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az Ő trónusán” (Jel.3:21).

Az nem igaz, hogy a Jelenések 10 már beteljesedett és hogy az Úr lejött a Szövetség Angyalaként, szivárvánnyal körülvéve.

Amikor lejön Szövetség Angyalaként, ráteszi az Ő lábait a szárazföldre és a tengerre és esküszik, hogy idő többé nem lesz. Amikor ez bekövetkezik, már csak a 3 és fél évről van szó, úgy amint Dániel a 12:7-ben látta és hallotta: „Még egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak ...”

Szövetség Angyalaként a zsidókhoz fog eljönni. Akkor beteljesedik majd a Mal.3:1b is: „és rajtaütésszerűen eljön templomába az Úr, akit kívántok, és a Szövetség Angyala, aki után vágyódtok, kétségtelenül eljön!» — mondja a Seregek Ura.” Istennek legyen hála az Ő Szavában található pontos

egyértelműségről és azért, hogy minden egyes ígéret, ami az Ő Igéjében áll, az elrendelt időben fog beteljesedni.

Mindazok, akik a hamisított verzió szerint hisznek, hogy Branham testvér volt a Jézus Krisztus második eljövetele előtti előfutár, a saját értelmezésük alapján hisznek. A tévtanítás sorát tovább lehetne folytatni. Péter apostol azonban azt írja isteni felhatalmazással, hogy „*az Írás egyetlen próféciaja sem engedi meg az önkényes magyarázatot*” (2.Pt.1:20). A kiválasztottak közül senki nem fog egy tévtanítást sem elhinni. A világ megalapozása előtti kiválasztottakat nem lehet megtéveszteni. Ők átéltek, hogy az Ige-üzenet még mindig előfutára az Ő megígért visszajövetelének, úgy, amint az Úr kimondotta. Ők vissza lettek vezetve az Igéhez és csak azt hiszik, ami az Igében áll írva. Ámen.

Egy bibliai küldetés

Egy küldetés azzal jár, amit az Úr mondott: „*Ahogy Engem elküldött az Atya, Én is akként küldelek el titeket*” (Jn.20:21). Erről Pál apostol is tanúvallomást tudott tenni, amikor beszámolt az ő elhívásáról: „... *Megfoglal oltalmazni az Izrael népétől és a pogányoktól, akikhez el akarlak küldeni téged: Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az Énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek*” (Ap.Csel.26:17-18).

Az intő Szavak, amelyeket Pál apostol munkatársához, Timóteushoz intézett, énreám is éppen úgy vonatkoznak, mint Isten valamennyi szolgáira: „*Úgy teljesítsd hivatásodat, hogy szeplőtlenül, fogyatékoság nélkül, feddhetetlenül megmaradj a mi Urunk Jézus Krisztusunk megjelenéséig ...*” (1.Tim.6:14).

Először is az Úr kell egy rendeletet (megbízást) adjon, mielőtt teljesíteni lehetne azt. Pál apostol kapott egy rendeletet; ő meg tudta nevezni a napot, az órát, a helyet és azt amit ennél fogva mondott neki (Ap.Csel.9; 22; 26). Ugyanúgy Mózes is tanúskodni tudott erről (2.Móz.3), valamint Józsué is (1.Fej) bizonyíthatta. Ézsaiás erről számol be: „*Ezek után a Mindenható Úr Szavát hallottam, aki ezt mondta: »Kit küldjek el, és ki megy el a mi követségünkbe?« Én ezt mondtam: »Itt vagyok, engem küldj!«*” (Ézs.6:8). Istennek valamennyi szolgálói tanúvalomásul adja az ő elhívását. Branham testvér hivatkozhatott 1933 június 11-re, 1946 május 7-re, 1963 február 28-ra,

és az 1963 március 17 – 24 -ig terjedő időszakra, amelyekben az Úr különös utasításokat adott neki.

Hasonló módon én is visszatekinthetek a különös élményekre, amelyeknél az Úr az „Én szolgálom” felszólítással fordult hozzám, elkezdve 1962 április 2-vel, meg tudom adni a helyet, az időt és azt, amit valamennyiszer parancsoló hangon utasított. Isten kegyelméből pontosan követtem minden egyes utasítást, amelyet az Úr adott nekem — minden csak kegyelem, ami egy isteni elhíváshoz és küldetéshez tartozik.

A mi hűséges Urunk közvetlen utasításairól és a természetfeletti élményekről, amelyekben részem lehetett, megemlítettem egyeseket a 2005 -ös decemberi Körlevélben. Ez nem fordult elő a Biblia napjai óta. Mindazonáltal mivel megérkeztünk a teljes üdvtörténelem legfontosabb szakaszába, kitünteti az Úr számunkra, hogy aggódik Ö gyülekezete miatt. A megbízatásnak feddhetetlenül eleget kell tenni, írja Pál apostol.

Az első körlevelemet 1966 szeptemberén a következő szavak kíséretében írtam alá: „Isten megbízásából munkálkodva”. És ez így maradt mind a mai napig. Senki nem tudja elképzelni, hogy mit jelent, az Úr minden ízületen átható hangját hallani és közvetlen utasításokat kapni.

Isten döntése volt, engem az egész világra elküldeni az Ő tiszta, szent Ige-üzenetének hordozójaként. Ő úgy vezette a dolgokat, hogy Branham testvért 10 éven át személyen megismerhettem és részt vehettem az ő összejövetelein úgy Németországban, mint az Egyesült Államokban. Én szem- és fültanúja vagyok annak, amit Isten a mi időnkben végzett. Soha nem fogom elfelejteni 1955 augusztus 15. a legelső találkozásomat Branham testvérral. Még mielőtt köszöntem neki, így szólt hozzám: „Te egy prédikátora vagy az Evangéliumnak.” Így, történetesen nagyon jól visszaemlékszem 1958 június 12-ére, amikor Dallasban, Texas, így szólt hozzám: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az Ige-üzenettel Németországba.” Ugyanazon tévedhetetlen prófétikus adománnyal megismételte 1962 december 3. azt, amit az Úr az elhívásomnál mondott nekem, és a következő szavakkal fejezte be: „Várj az eledel kiosztásával, amíg megkapod a hátralékot is.”

Ő felkért engem arra, hogy a következő szombaton, 1962 december 8 -án, szóljak helyette a Clifton's Cafeteriában, Demos Shakariannál, a keresztény üzletemberekhez, mert ő maga egy látomás következtében, elő kellett készítenie az átköltözését Tucsonba, Arizónába. Arra is megkért, hogy vasárnap, december 9 -én, beszéljek helyette az Ernest Hutton gyülekezetben, Oaklandban, Kaliforniában. Sőt megadta nekem a Paulaseer Lawrie címét

is, aki részt vett a Bombayban tartott összejövetelein és egy ismert gyógyító Evangélista volt. Kapcsolatba kellene lépnem vele, ha Indiába utaznék. Tovább tudnám folytatni a beszámolókat, hogy milyen csodálatosan vezetett a mi hűséges Urunk kezdettől fogva.

Isten eleve határozata és vezetése révén hordozva lett az Ige-üzenet az egész világra, úgy, amint az Isten emberének meg lett mondva, most a Jézus Krisztus visszajövetele előtt. Máté 24:14 alapján lett minden népnek tanúvallomásul a teljes, örökérvényű Evangélium hirdelve, és a vég el fog jönni. Erre utalnak a végidők jelei is. A mi Urunk mondotta: „*Amikor pedig látjátok, hogy mindezek elkezdődnek megtörténni, bátorítsátok magatokat, és emeljétek fel fejeteiket, mert közeledik a megváltásotok*” (Luk.21:28).

Amennyire bizonyos az, hogy az írott Ige tévedhetetlen és hiba nélküli, annyira bizonyos az is, hogy a Bárány menyasszonya, aki elfogadja Isten kinyilatkoztatott Szavát, az elragadtatásnál feddhetetlenül, igen, felt és ránc nélkül fog a Völegénnyel találkozni. Mindenki számára egyértelműnek kell lennie, hogy egy tévtanító és senki a megtévesztettek közül nem lesz elragadva. Isten az Ő pecsétjét, csak a vérben megmosottakra és az Igében megszenteltekre nyomhatja rá (2.Kor.1:21-22).

Az idő közel, az idő elérkezett. Ha még egyszer visszatekintünk a közelmúltra, akkor a jövőre nézve verőfényes tekintettel. Mindazok, akik a Branham testvér szolgálatát ismerik, jól tájékozottak az 1933 -1965 évekről. Mindazonáltal ki az, aki felismerte az Isten végzéseit 1966-tól az elhívás és a megígért küldetés által?

53 év óta az igazi Igehirdetés folytatásával van dolgunk, amely Isten közvetlen megbízásából világszerte történik. Létezik két szakasz: az egyik 1966-1979 -ig. Amióta a Sátán 1979-ben engem és a gyülekezetet szét akarta rombolni, már ismét 40 év telt el. Ilyen jellegű dolog még soha ezelőtt nem létezett: A föld végső határait elérte az Ige és emberek milliói tudomást szereztek afelől, amit Isten a mi időnkben végzett. Isten nem késlekedik az Ő ígéreteivel. Mindazonáltal vár mindaddig, amíg betelik a teljes szám és az utolsók is hozzá csatlakoznak. Sajnos, különösen 40 éve, fellépnek testvérek, akiknek semmi elhívásuk nincsen. Az ő saját tanításukat terjesztik elő, tanítványokat toborozva a követségükbe „A próféta mondta!” jelszóval. Így sok városban különböző csoportosulások keletkeztek, az úgynevezett „üzenet-csoportjai”, akik az illető vezetőt és annak tanítását követik.

Az Úr azonban csak az Ő gyülekezetét építi. Nekem parancsba adta elhívásomnál: „Én szolgálom, ne alapíts helybeli gyülekezeteket és ne szerkessz

énekeskönyvet, mert ezek a denominációk jelei!” Amennyire bizonyos az, hogy 1976 szeptember 19 -én azt mondta nekem: „Én szolgálom, Én a Máté 24:45-47 alapján arra rendeltelek el, hogy kellő időben kiösszad az eledelt”, annyira bizonyos az is, hogy a szolgáló testvérek különböző országokban és városokban, ugyanazt a szellemi eledelt osztják tovább a gyülekezetekben.

Eltelt 53 éve az áldott Ige-üzenet hirdetésének, 40 éve a belopózkodott hamis testvéreknek, akik megtévesztő tanításokat terjesztenek tovább. Most pedig visszatérnek Istennek az összes igazi gyermekei a megtévesztett irányzatokból, akik 1979 óta egy hamis befolyás alá kerültek. Az Ige-üzenet elérte a föld végső határait — a mi Megváltónk visszajövele küszöbön álló esemény. Hangosan és egyértelműen hangoztatni lehet: „Íme jön a Vőlegény! Készüljete fel és menjete elébe!” Branham testvér gyakran mondta: „Az estének idején világosság fog keletkezni!”; ez bekövetkezett. Mármost azonban megérkeztünk az éjféli idejébe. Csak azok, akik készen vannak, fognak bemenni a menyegzői vacsorára. Branham testvér végrehajtotta az ő elhivatását; én magam teljesítem az elhivatásomat. Akinek van füle hallja, és aki Istentől van, el fogja fogadni. A küldetésre való tekintettel pedig, mindenki vizsgálja meg saját magát. Így szól az Úr: „*Bizony, bizony mondom néktek: aki akkor befogadja azt, akit elküldök, amikor elküldöm azt, Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki Engem elküldött*” (Ján.13:20).

Mindazok, akik úgy vélik, hogy hisznek az üzenetben, körül kellene nézzenek a saját városukban és fel kéne tegyék a kérdést: Hány gyülekezete volt Istennek Efézusban, Korinthusban, Filadelfiában és Laodiceában? Akkor valami nem illik össze, ha manapság egy városban több „Ige-üzenet szerinti gyülekezet” létezik. Elérkezett az idő, hogy elkezdődjék Isten házán az ítélet, „... *amely az élő Isten egyháza, az Igazság oszlopa és bástyája*” (1.Tim.3:15).

Bibliai újjászületést várunk, amely az Isten erejében nyilvánul meg. Hadd legyen ez az év, az örömnep éve, amelyben az összes megtévesztetnek hirdettetik a felszabadulás. Az idő közel van, máris itt van, ahol minden valódi hívőnek bármilyen helyen egy szívnek és egy léleknek kell lennie, úgy mint a kezdetben. Az Úr az ajtó előtt áll és zörget.

Hadd szolgáljanak a következő Igeversek felbátorításunkra és a hitben való felerősödésünkre: „*De Isten a kezes azért, hogy a hozzátok intézett beszédünk, nem volt »igen« is és »nem« is ... Mert Istennek valamennyi Ígéreteire nézve, Őbenne van az »Igen«, és ezért Őáltala következik be az »Amen« is, az Isten dicsőségére miáltalunk. Aki pedig minket veletek együtt a Krisztusban szilárdan megalapozott és felkent, az Isten az. Ő az, aki az Ő pecsétjével el is*

jegyzett minket, és a Szent Szellem zálogát adta szívünkbe” (2.Kor.1:18-22).

*„Én Pál, **Isten akaratából** Jézus Krisztusnak egy apostola, üdvözetemet küldöm az Efézusban élő szenteknek és a Krisztus Jézusban való hívőknek: Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. ... hogy dicsőségének magasztalására szolgáljunk, mint akik reménységünket eleve a Krisztusban vetettük. Őbenne pedig titeket is — miután hallomást szereztek az Igazság Igéjéről, üdvösségetek Evangéliumáról, és hívökké lettetek — eljegyzett pecsétjével, a megígért Szent Szellemmel, amely örökségünk záloga, az Ő tulajdon gyülekezetének a megváltására és az Ő dicsőségének magasztalására.” (Eféz.1:1-14).*

Gyülekezet és missziómunka

Hálával tele tekinthetek újra és újra vissza a sokéves szolgálatra az Úrnak. Az Úr Isten kezdettől fogva láthatóan megáldott, gondoskodott és vigyázott mindenről. Így 2018 decemberében helyi közösségként megünnepelhattuk a 60. évfordulót.

Kezdetől fogva természetfeletti dolgokat éltünk át, miközben Isten minden téren utasításokat adott és kegyelemmel ajándékozott meg, azok teljesítésére. Miután 1966 áprilisában visszatértem a Branham testvér temetéséről Krefeldbe, elkezdődött egy új, különleges szakasz. Minden városban, amelyekben összejöveteleket tartottam, eljöttek a hívők Isten Szavát meghallgatni. Az alábbi fénykép egy bemerítkezést mutat Krefeld városvégéről, 1968-ban egy kicsiny tónál.

Kezdetben házi kerületben gyűltünk össze és amint gyarapodott a gyülekezet, több férőhellyel rendelkező termekben. Végül is 1974 húsvétján felavattuk a 560 férőhelyes saját imaházunkat. Hasonlóképpen, a havi misszionáriusi utazásokon keresztül az egész világon nőtt a világméretű misszionáriusi munka. Azután következett 1976 július 18., amikor az Úr hatalmas hangon parancsolt: „Én szolgálom menj át a szomszédos ingatlanra és szenteld oda azt Nekem. Építs reá, mert sok országból fognak az emberek jönni, akiknek szükségük lesz elszállásolásra.”

Így adódott, hogy a kicsiny ingatlanhoz, amelyen a kápolna áll, megvásárolhattuk a mellette levő nagy területet, úgyannira, hogy most pontosan tízezer négyzetméterünk van. A két misszió-épület felavatása az irodákkal és a szálláshelyekkel, 1978 húsvétján történt. A lezárást a sürgősen szükséges kiadó elkészítése képezte 1990-ben, amelyben a nyomda, valamint az irodalmi feldolgozó és a szállításra szükséges termék található. Úgyszintén gondoskodott Isten az irodákban valamint a szállításhoz szükséges testvérnőkről, valamint a feldolgozáshoz és a technikához értő testvérekről, akiket részben messzi országokból küldött hozzánk. Így módunkban áll az irodalmunkat, valamint a CD-ket és a DVD-kat különböző nyelveken szétküldeni. Minden hónap első hétvégén tartott összejöveteleket egyidejűleg 14 nyelvre fordítják és élőben közvetítik az interneten keresztül. A technikával foglalkozó testvéreink gondoskodtak arról, hogy Istentiszteleteinket világszerte különböző nyelveken lehessen követni. Jelenleg elértünk 7500 kapcsolatot 172 országban. Így minden rendelkezésünkre áll, ami a helyi gyülekezethez és a misszió világméretű szolgálatához szükséges. Mindazok, akik részt vesznek Isten munkájában, odaadással szolgálják Őt, úgy hogy még a laikusok is szakértökké váltak.

Az Igehirdetésről is gondoskodott Isten és világszerte megnyitotta az ajtókat, függetlenül attól, hogy az egyes országok milyen vallási vagy politikai jellegűek. Ezenfelül az összes gyülekezetben, minden országban rendelkezésre állítottuk és állítunk a szükségeszerű felszereléseket, úgy, hogy az igaz hívők Istenhez kapcsolódjanak a Szentírás alapján alapuló hirdetésen keresztül. Szigorúan véve az egész egy egyetlen csoda, amely még egyszer így nem található meg a földön. Isten Szava hirdetve lett tanúvallomásként világszerte minden népnek, úgy, amint az Úr megígérte. Most nagyon közel érkeztünk a véghez. Az Úr tökéletesíteni fogja az Ő megváltási munkáját, éppen úgy, amint az Ő alkotási munkáját is tökéletesítette, és minden nagyon jó lesz. Egyedül Őt illeti a köszönet és a tisztelet mindörökké.

A képen Leonhard Russ testvér látható mellettem, az Imaház 1974-es felavatásakor. Igenis, Russ testvér egy az Isten szíve szerinti ember volt. Több mint ötven évig együtt szolgáltuk az Úrnak. Ebből az alkalomból még egyszer meg kell említenem, hogy a mi hűséges Urunk hangosan felszólított 1967 szeptemberén, egy péntek este: „Én szolgálom, állítsd be Nekem vénként Leonhard Russ és Paul Schmidt testvért.” A Titus 1:5-ben megparancsolta Pál apostol az ő munkatársainak, Krétán maradni és a gyülekezeti szolgálatba véneket beállítani. Krefeldben az Úr parancsolta nekem, hogy ezt tegyem, miközben egyértelműen kimondta a testvérek nevét és vezetéknevét. Russ testvér már egynéhány éve az Úrnál van; Schmidt testvér pedig, hála legyen az Úrnak, még közöttünk van.

Izrael a próféciákban

A mindennapi hírekben ismételten halljuk, hogyan ítélik meg és el Izraelt. Az Irán fenyegetése, Izraelt egy három napos háborúban legyőzni, úgy, hogy «az izraeliek nem találnak elég sírokat, hogy eltemessék halottjaikat», önmagáért beszél.

Ami Izraelt illeti, úgy emlékeztetve vagyunk Isten ígéreteire: „Azon a napon majd, terhet jelentő kővé akarom tenni Jeruzsálemet minden nép számára: mindazok, akik föl akarják emelni azt, csalhatatlan bizonyossággal gyulladtra felhasítják magukat bele, amikor összegyűlten összefog a város ellen a föld minden népe” (Zak.12:3).

„Amikor visszahoztam őket a népek közül, és összegyűjtöttem őket ellenségeik országaiból és így kimutatom és megnyilvánítom rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy Ama Szent vagyok, akkor ők is felismerik és megtudják, hogy Én vagyok az Úr az Istenük, Aki noha fogságba vittem őket a pogány népek közé, mármost azonban összegyűjtöm őket újra az Ő országukban (földjükön) és ezentúl nem hagyok ott közülük senkit.” (Zak.12:3).

„Az Úr birtokba fogja venni Júdat, mint az Ő tulajdon örökségét a szent földön és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja” (Zak.2:16).

Arról is tudomást szerzünk, hogy milyen szerepet játszik a pápa a közel-keleti konfliktusban. Abu Dhabiban februárban tett látogatása során ismételtelen hangsúlyozta a békét és beszélt az Izrael elleni erőszakról is. Beszéde után a pápa a szunnita muszlimok fő képviselőjével együtt közös nyilatkozatot írt alá „a világbékéért”.

Egyre világosabbá válik, hogy a békeszerződés Izraellel már nincs messze. A Dániel 9:27 alapján egy hét éves békeszerződés lesz, amely a féldőben meg lesz szakítva. Pál apostol így írja: „Amikor azt mondják majd: »Most uralkodásban van a béke és a biztonság«, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás, mint a fájdalom a várandós asszonyra, és bizonyára nem fognak megmenekülni” (1.Thess.5:3).

De ez csak az időnk után történik. Branham testvér azon volt, hogy hirdesse Izraelben az Evangéliumot, mindazonáltal Isten nem engedélyezte meg neki. Idézet: „Várom azt a nagy alkalmas időt, amikor egy napon elmenjek Izraelbe, hogy elvigyem az Evangéliumot nekik. Röviddel, egész közel voltam hozzájuk, tudniillik Egyiptomban, és már megvettem a jegyemet. Csak egy fél óra alatt ott lehettem volna. És amilyen egyértelműen az én hangomat halljátok, mondta a Szent Szellem: »Még nem jött el a zsidók órája.« Izrael, mint Nemzettség kerül megmentésre. Az egész Nemzet egyszerre fog hozzácsatlakozni. Isten úgy kezeli Izraelt mint egy egész Nemzetséget; ennek mindnyájan tudatában vagyunk. Nem az egyéneket, hanem a nemzetet. Ő utamat állta!” (1962 július 08.). Nos, sem Branham testvér, sem senki más nincs elrendelve arra, hogy Izraelnek az Evangéliumot hirdesse; ez a két próféta feladatáé van fenntartva, úgy, amint a Jelenések 11 és a Zakariás 4:14-ben áll írva.

Először is, a Megváltó befejezi az Ő kegyelmi munkáját a kiválasztottakkal minden nemzetségben és magához veszi az Ő menyasszonyát az elragadtatásban a menyegzői vacsorára, a dicsőségbe (1.Thess.4:13-17; Jel. 19:5-9).

A megbízatásunk abban áll, hogy elhangoztassuk az utolsó hívást, azáltal,

hogy az utolsó üzenetet az Isten népének a föld minden nemzetsége között közhírré tesszük. Mindazok, akik újjászülettek Isten Szava és Szelleme által, hallják, hisznek és átélik az ő előkészítésüket, és végül felvétetnek az elragadtatásban a dicsőségre. Ámen. Örvendezünk Izraellel és különösen az ígéreten, hogy az Ige hangoztatása még egyszer Jeruzsálemből fog kiindulni, és pedig a Sión hegyéről. „Eljön a sok nemzetség, és ezt mondják: »Jöjjetek, hadd vonuljunk föl az Úr hegyére, a Jákób Istenének házához, hogy tanítson minket az Ő útjaira és hogy az Ő ösvényein járjunk!« Mert a Sionról kiindulóan jön a tanítás és az Úr Igéje Jeruzsálemből” (Ézs.2:3).

A fenti képen az utazási csoportunk látható 2018 május 17. az Izraeli

Parlamentben (Kneszetben). 2019 januárjában egy levelet intéztem Benjámín Netanjáhu miniszterelnökhöz, amely nyolc ótestamentumi bibliarészt tartalmazott, amelyek ezidőben Izraelben beteljesednek.

Hadd áldjon meg a mi hűséges Urunk titeket.

Isten megbízásából munkálkodva

Bt. Frank

Elérhetőségünk:

Misszió Központ

P.O.Box 100707

47707 Krefeld

Németország

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

Honlap: <http://www.freie-volksmission.de>

Az interneten keresztül lehetőség nyílik a havi összejöveleteket az első hétvégén élőben fogni:

Szombat este 19:30 (közép-európai idő szerint), vasárnap reggel 10:00 órakor.

A prédikációk világszerte tizennégy nyelven hallhatók.

Vegyén ön is részt abban, amit Isten jelenleg az Ő üdvhatározatának alapján végez.

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland. Minden szállítás önkéntes adományokon alapul. Minden befizetés a németországi Misszióhoz: IBAN DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC PBNKDEFF oder Freie Volksmission Krefeld, Sparkasse Krefeld, Nr. 1 209 386, BLZ 320 500 00, IBAN DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33.

A svájci Misszióhoz: Verein Freie Volksmission, Postscheckkonto Basel Nr. 40-35520-7, IBAN CH39 0900 0000 4003 5520 7, BIC POFICHBE oder Verein Freie Volks mission, UBS, Zürich-Kloten, Nr. 847.272.01, IBAN CH76 0027 8278 8472 7201 P, BIC UBSWCHZH80A.

Az auszriai Misszióhoz: Freie Volksmission, Postsparkasse Wien, Nr. 7691.539, IBAN AT18 6000 0000 0769 1539, BIC: OPSKATWW.